

Missio Savo
NNKY Kuopio
18.2.2012
Raamattutunti: Väinö Hotti

ANTOI VOIMAN TULLA JUMALAN LAPSIKSI

VALLAN, OIKEUDEN, VOIMAN

"Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi **vallan, oikeuden ja voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh.1:12).**

Urho Muroma sanoi aikoinaan, että kristillisyyden on ennen kaikkea "voimakysymys". Mutta se ei ole kuitenkaan ainoastaan sitä. Se on myös juridinen kysymys. Ihminen kuuluu kapinalliseen sukuun. Syntiinlankeemuksessa hän asettui Luojaansa vastaan ja syyllistyi näin "majesteettirikokseen". Hänen ongelmansa ei tämän jälkeen ollut ainoastaan voimattomuus ja heikkous, vaan hän oli kapinallinen. Kun on kysymys Jumalan lapseksi pääsemisestä, on ratkaistava myös tämä juridinen puoli.

Tuhlaajapojan Isällä ei ollut sen enempää moraalista kuin juridistakaan velvoitetta ottaa poikaansa takaisin kotiin – poika oli saanut kaiken mitä hänelle kuului ja tuhlanut sen.

PÄÄMÄÄRÄ

"Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen on elämämme kallein asia" (KO 1).

Tämä merkitsee sitä, että tätä tulee tavoitella ennen kaikkea muuta. Jos tämä tavoite ei pääse toteutumaan, koko elämä menee hukkaan.

"Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?" (Matt.16:26).

LÄHTÖKOHTA

Luomisen perusteella kaikki ihmiset ovat Jumalan lapsia.

"Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat" (Ps.100:3).

Uudessa Testamentissa liitetään Jumalan lapseus uudestisyntymiseen.

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

"Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia" (Room.8:16).

"Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä" (1. Joh.3:1).

Uskovan uudestisyntyminen merkitsee "uutta luomista". Uuden maailman synty alkaa uuden ihmisen luomisesta. Tarkkaan ottaen se alkoi Jeesuksen ylösnousemisesta. Jeesuksen nosti kuolleista "ylösnousemusvoima"; uskovakin on tästä voimasta osallinen. Ensin uudistetaan "luomakunnan kruunu" ja siitä lähtien koko luomakunta. Uskova on "uuden aionin ihminen".

19. Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

20. Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan,

21. koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. (Room.8:19-21).

VÄSYNYT IHMINEN

1. Elämän tarkoituksen puuttuminen

Nimenomaan nuorta väsyttää, ettei elämässä ole suuntaa eikä tarkoitusta. Tästä johtuen nuori saattaa laittaa elämän "ranttaliksi".

"Jumala on luonut ihmisen elämään hänen yhteydessään. Sen tähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa" (KO 1).

2. Ajalliset murheet

1. "Eikö ihmisen olo maan päällä ole sotapalvelusta, eivätkö hänen päivänsä ole niinkuin palkkalaisen päivät?"

2. Hän on orjan kaltainen, joka halajaa varjoon, ja niinkuin palkkalainen, joka odottaa palkkaansa. (Job 7:1,2).

3. Hengellinen sodankäynti

10. Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.

11. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet.

12. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

(Ef.6:10-12).

4. Synti uuvuttaa

3. Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.

4. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela. (Ps.32:1,2).

5. Sairaus uuvuttaa

9. Hiskian, Juudan kuninkaan, kirjoittama laulu, kun hän oli ollut sairaana ja toipunut taudistansa:
10. "Minä sanoin: Kesken rauhallisten päivieni minun on mentävä tuonelan porteista; jäljellä olevat vuoteni on minulta riistetty pois.

11. Minä sanoin: En saa minä enää nähdä Herraa, Herraa elävien maassa, en enää ihmisiä katsella manalan asukasten joukossa.

12. Minun majani puretaan ja viedään minulta pois niinkuin paimenen telttä; olen kutonut loppuun elämäni, niinkuin kankuri kankaansa, minut leikataan irti loimentutkaimista. Ennenkuin päivä yöksi muuttuu, sinä teet minusta lopun. (Jes.38:9-12).

6. Herra kätkee kasvonsa

Herran läsnäolo on uskovalle tärkeä. Kun se puuttuu, koko hänen olemuksensa kärsii.

15. **Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu;** kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani.

16. Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun. (Ps.22:15,16).

"Herra, sinä armoissasi vahvistit minun vuoreni. **Mutta kun sinä kätkit kasvosi, niin minä peljästyin**" (Ps.30:8).

7. Kaikki yhdessä uuvuttaa

Koko elämisen taakka lankeaa joskus ihmisen ylle hyvin raskaana – ja vie elämisen rohkeuden. Hänen yllään on raskas "masennuksen vaippa". Herra voi kuitenkin auttaa.

"panemaan Siionin murheellisten päähän - antamaan heille - juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, **ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan**" (Jes.61:3).

KAIKILLE TARJONA

Jumalan voima ei ole rajattu määrätyille henkilöille. Se on tarjona poikkeuksetta kaikille – sinullekin. Jumalalla ei ole suosikkeja. Jeesuksen kuoleman tähden Isän syli on avoinna poikkeuksetta jokaiselle tuhlaajalapselle. Joko Sinä olet saanut kokea tuon sylin mahtavaa lämpöä?

11. Hän tuli omiansa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.

12. **Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä** (Joh.1:11,12).

YKSINKERTAINEN TIE

Vaikka emme olisikaan mitään "ruudinkeksijöitä" tai Edisoneja, meillä jokaisella on riittävästi ymmärrystä, jotta saatana saa meitä kieputetuksi niin, että eksymme yksinkertaisesta autuudenjärjestyksestä: **MINÄ OLEN SYNTINEN. SINÄ KUULUT OLEVAN SYNTISTEN VAPAHTAJA. AUTA NYT MINUA!**

YKSINKERTAINEN RATKAISU

Ongelmat voivat olla hyvin moninaiset, mutta ratkaisu on yksinkertainen. Sairauksia on monta, mutta lääke on sama: Herran ilmestyminen sydämelle. Tämä voi tapahtua monin eri tavoin, mutta **aina Herran ilmestyminen tuo uuden toivon ja uuden voiman**. Tällöin saadaan kokonaisvaltainen apu.

”ilo Herrassa on teidän väkevyytenne” (Neh.8:10).

”Vain siitä syttyy sydämemme, Kun saavut, Jeesus kallehin, Kirkastat armon riemuksemme. Vaikk` sitten kasvot salaatkin, Niin ilo täyttää sydämen, Kun saimme tuta Jeesuksen” (Vvk.80:4).

Me emme voi määrätä aikaa ja tapaa, miten Herra ilmestyy. Meidän tulee vain kestäväisessä rukouksessa odottaa Herran apua:

”Kysykää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa” (Ps.105:4).

JUMALAN VOIMA

Ydinvoimalat sisältävät valtavat kapasiteetit. Niistä saadaan sähkövoimaa moniin tehtaisiin ja talouksiin. Auringossa on energiaa vielä paljon enemmän kuin maailman ydinvoimaloissa yhteensä. Me emme vain pysty hyödyntämään kuin murto-osan sen energiaa. Joskus talouksiin saadaan vain heikkovirtaa. Tällöin erilaisten kojeiden käyttö on rajattua; monet koneet tarvitsevat voimavirtaa.

”Rikkaus ja kunnia tulevat sinulta, sinä hallitset kaikki, ja sinun kädessäsi on voima ja väkevyyt. Sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja väkeväksi” (1. Aik.29:12).

”Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja” (Ps.60:14).

6. Autuaat ne ihmiset, **joilla on voimansa sinussa**, joilla on mielessänsä pyhät matkat!
7. Kun he käyvät Kynnellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi, ja syysade peittää sen siunauksilla.
8. He käyvät voimasta voimaan, he astuvat Jumalan eteen Siionissa. (Ps.84:6-8).

29. Hän antaa väsyneelle väkeä ja **voimattomalle voimaa yltäkyllin**.

30. Nuorukaiset väsyvät ja näännyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat;

31. mutta ne, jotka Herraa odottavat, **saavat uuden voiman**, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy. (Jes.40:29-31).

”minun Jumalani on tullut minun voimakseni” Jes.49:5).

Hengellisesti ajatellen voimaa on yllin kyllin. Samanaikaisesti koetaan kuitenkin suurta voiman puutetta ja heikkoutta – missä vika?

”Käyttämätön Kristuksen voima on suurin synti uskovan elämässä. Lukekaamme, mitä Hebrealaiskirjeen 1. luvussa sanotaan Jumalan Pojan veren maahan tällaamisesta!” (E. J. Honkanen).

YHTEYS POIKKI

1. Yhteys puuttuu. Enimmäkseen ihmiset vaeltavat erossa Jumalasta. Tämän eriytymisen lähtökohta on lankeemuksessa, jonka seurauksena ihminen ajettiin ulos paratiisista. Ihmisestä tuli ylpeä ja itseriittoinen. Jumalan kannalta katsoen tällainen ihminen on ”eksynyt lammas”.

”Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen” (Jes.53:6).

2. Yhteys on katkennut. Moni on tullut uskoon, mutta ei ole ymmärtänyt hoitaa yhteyttä. Väärä opetus on usein synnä tähän. On ajateltu, että uskoontulossa saadaan taivaslippu. Tämän jälkeen ei tarvitse huolehtia mistään.

YHTEYDEN HOITAMINEN

Taivaallinen yhteys syntyy uudestisyntymisen kautta. Tämä yhteys vaatii kuitenkin jatkuvaa hoitamista. Taivaallista yhteyttä on hoidettava huolella ”suljin käsin”. Yhteyden toimiminen vaatii jatkuvaa ”tykökäymistä”, jatkuvaa seurustelua Herran kanssa, jatkuvaa Jumalan Karitsaan katsomista. Tässä olemme tekemisissä uskovan ”elinhermon kanssa”. Jos tämä ei ole kristillisyytemme ytimenä, kaikki muu on turhaa. Tykökäymiseen liittyy jatkuva rukouse seurustelu Herran kanssa. ”Tykökäymisen” kautta me oksana saamme elämännestettä Kristus-viinipuusta:

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Tykökäymisen” kautta meissä virtaa Kristus-ruumiin veri:

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

KORVAUSTEOLOGIA

Ihmiset tulevat usein johdetuksi harhaan väärän opetuksen avulla, jossa seurustelu Kristuksen kanssa syrjäytetään keskeisestä asemastaan erilaisilla verukkeilla.

- 1) Olet joskus tullut elävään uskoon
- 2) Käyt paljon hengellisissä tilaisuuksissa
- 3) Uhraat hengelliselle työlle
- 4) Palvelet lähimmäistä
- 5) Todistat
- 6) Luet Raamattua
- 7) Rukoilet

Nämä kaikki kuuluvat hengelliseen elämään, mutta **jos näillä korvataan seurustelu Kristuksen kanssa**, mikä on ainut syntistä autuuttava tekijä, silloin mennään harhaan! ”Tykökäyminen” laiminlyödään usein siksi, että sen harjoittaminen on työlästä ja vanha aatami ei ole koskaan siitä innostunut. Valitaan helpompi kristillisyyden harjoitus, joka samalla on kIROUSTA tuottava ”lain tie”.

”Ainoa puhdas pyhitys On Vapahtajan yhteys” (Vvk.299:8).

MITEN JUMALAN VOIMA ILMENEE?

Jumalan voimalla luotiin koko maailma. Sana oli tässä välikappaleena:

1. Alussa loi Jumala taivaan ja maan.
2. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä.
3. Ja **Jumala sanoi**: ”Tulkoon valkeus”. Ja valkeus tuli. (1. Moos.1:1-3).

Voimme sanoa myös: Jumalan henkäys loi maailman! Myös Raamattu on ”Jumalan henkäys”: **”Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta”** (2. Tim.3:16; Saarnivaaran käänn.) Alkutekstin mukaan koko Raamattu on ”Jumalasta uloshenkäytetty”.

”kantaen kaikki voimansa sanalla” (Hepr.1:3).

HELLUNTAI – VOIMAN VUODATUS

7. Hän sanoi heille: **”Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut,**
8. vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, **niin te saatte voiman**, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka” (Apt.1:7,8).

Kun meille kotiin Haukivuorella tuli sähköt muistaakseni 1948. Se oli suurta juhlaa, kun siirryttiin öljylamppu- ja kynttiläkannasta sähkökantaan. Se tiesi uuden ajan, sähköajan, alkua. Sähkö toi kirkkaan valon ja erilaiset kodinkojeet. Nyt olemme jo niin tottuneet sähköaikaan, ettemme osaa sitä arvostaa – kunnes tulee sähkökatkos. Silloin paljastuu meidän riippuvaisuutemme sähköstä. Tällöin paljastuu myös yhteiskuntamme haavoittuvuus; jos sähköt on poissa, on kaikki jumissa!

Helluntai toi taivaan voimajohdon kaikkien ulottuville. Helluntai merkitsi suurta murrosta. Kaikilla oli nyt mahdollisuus siirtyä ”uuteen aikakauteen”.

Alkuseurakunnan julistukseen sisältyi Jumalan voima:

”että meidän evankeliumimme tuli teidän tyköenne, ei ainoastaan sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella” (1. Tess.1:5).

”Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa” (1.Kor.4:20).

JUMALAN VOIMAN KIELTÄMINEN

Kun ihminen haluaa käydä kristitystä, mutta tyytyy vain ulkonaiseen farisealaiseen muotomeneen, hän samalla kieltää sen voiman. Oikea kristillisuus on aina ”muutoskristillisyyttä”. Nimenomaan lopun aikana nimikristillisuus on vallitseva:

”heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he **kieltävät sen voiman**. Senkaltaisia karta” (2. Tim.3:5).

”Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: **sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut**” (Ilm.3:1).

PELASTUS: IHMISEN TYÖ – JUMALAN TYÖ

11. Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.

12. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä,

13. jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. (Joh.1:11-13).

Tässä puhutaan, kuinka Jumala ”antaa voiman” tulla Jumalan lapsiksi. Ilman Jumalan antamaa voimaa, ei yksikään uudestisynty ja saa uutta elämää. Mutta tässä puhutaan myös ”ihmisen osuudesta”. Se on **vastaanottaminen**. Tämä ei ole mikään ansio, mutta välttämätön se on. Jo joku saa suuren lahjan, lahjan vastaanottaminen jää vähälle huomiolle. Sen sijaan lahjan antajaan ja lahjaan kiinnitetään huomiota.

PELASTUKSEN OSIOT

Voidaan ajatella, että pelastusprosessiin kuuluvat: pelastaja, pelastettava ja pelastusväline. Jos joku on hukkumassa heikkoihin jäihin, pelastaja rientää köyden kanssa paikalle, huutaa hukkuvalle: ”Tartu kiinni, minä vedän sinut kuiville!” Hukkuvalla ovat vaihtoehdot vähissä: joko pelastusköyteen kiinni tarttuminen tai hukkuminen. Näin kuvailisin omaakin pelastustani 1961. Minulla oli sisäinen tuska, joka pakotti tarttumaan pelastusköyteen. Toinen vaihtoehto olisi ollut pimeyteen syöksyminen. Ratkaisu oli tässä mielessä helppo. Minulla ei ollut vaihtoehtoina kaita ja lavea tie, vaan valo ja sysimusta pimeys, elämä ja kuolema, toivo ja epätoivo, taivas ja ammottava syvyyden kuilu. Tartuin hädässäni pelastusköyteen ja - ”ylistys tuli minun huulilleni”

2. Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni.

3. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni.

4. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan. (Ps.40:2-4).

KENELLE KUNNIA?

Kun ihminen pelastuu, hän voi erehtyä luulemaan ja sanomaan: minä pelastin itseni! Toinen taas voi olla yhtä harhassa väittäessään: Jumala pelasti minut, minä en tehnyt yhtään mitään.

Mikä on totuus? Jumala pelasti minut heittämillä minulle pelastusköyden, johon minä hädässäni tartuin. Jumala oli pelastaja, mutta pelastusköyttä ja minun tarttumistani siihen tarvittiin myös!

Mutta kunnia pelastuksesta ei tule köydelle, eikä köyteen tarttujalle – vaan yksin Jumalalle, pelastajalle!

”Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä” (1. Tim.6:12).

Timoteus oli tullut uskoon, hän oli jo ”tarttunut pelastusköyteen”, silti Paavali näki tarpeelliseksi huomauttaa: ”tartu kiinni!” Miksi näin? Koska kerran saatu ote iankaikkisesta elämästä helposti heltiää. Tarvitaan ”toistuvaa tarttumista” ja kehotusta kiinni pitämiseen. Älä suo itsellesi hetkeksikään lepoa tässä jalossa kilvoituksessa. Perkele, maailma ja oma lihamme pyrkivät kaikin tavoin irrottamaan otteemme pelastuksen köydestä.

Tämähän on pelkää lakia! joku ehkä tuskaisena huudahtaa. Tässä ei ole kysymys meidän ansioistamme, vaan tämä kiinnipitäminen on jokaisen autuaaksi pyrkivän sielun jalo velvollisuus. Jos hän ei ole tässä harjoituksessa, hän ei ole totisessa kilvoituksessa.